

Holebi

Nederland lijkt een tolerant en ruimdenkend land. Maar als je ontdekt dat je homo, lesbo of bi bent blijkt het toch niet altijd mee te vallen om uit de kast te komen. Op school worden mensen i gescholden voor 'homo' of 'pot'. En er zijn gay BN'ers waar je misschien helemaal niet mee vergeleken wilt worden. Hoe ga je daarmee om en hoe kom je uit de kast?

Tips voor txt? txt@hdcmedia.nl

Alida van Zandvoort (15) Hilversum

„Ik vind dat het niet uitmaakt of je nu op meiden of jongens valt. Het moet gewoon geaccepteerd worden in de omgeving. Ik ken niet zo veel mensen die holebi zijn, misschien ook wel omdat ze er nu nog niet voor uitkomen. In mijn vorige klas zat wel iemand, die werd gepest. Ik deed dat niet, hoor. Als mijn beste vriendin lesbisch zou zijn, dan zou ik gewoon met haar om blijven gaan. Er verandert toch niets? Ze moet natuurlijk niet verliefd op mij zijn, want dan is het over. Dan gaat het gewoon niet meer, want dat idee zou ik niet prettig vinden.”

HILVERSUM - Sinds tijden heb je een roze bril op en kriebels in je buik. Wat heerlijk, je bent verliefd. Maar, dat is misschien even schrikken, niet op het geslacht waar de meeste mensen van verwachten dat je er verliefd op wordt. Heftig, op eens ben je een beetje 'anders' dan de rest.

Iedereen twijfelt natuurlijk wel eens. Hoe zou het bijvoorbeeld zijn om als meisje een keer te zoemen met een meisje? Dat wil natuurlijk niet meteen zeggen dat je ook lesbisch bent. Of vind je beiden leuk? Het kan allemaal. Als je twijfelt, is er dus nog heel wat om uit te zoeken. Dit kan je bijvoorbeeld doen door op te schrijven wat je voelt. Naar wie kijk je op straat? Wat geeft het voor gevoel als je oogcontact hebt met iemand van het eigen geslacht? En ook niet onbelangrijk, van welk geslacht raak je opgewonden?

Maar als je er dan eenmaal achter bent, dan moet je het toch een keer kwijt, de coming out.

„Ik hoef het toch ook niet iedereen te vertellen dat ik hetero zou zijn? Waarom moet ik nu dan nu wel vertellen dat ik verliefd ben op hetzelfde geslacht?“, is een vaak gehoorde reactie. Het is ook een grote stap, en je seksleven is natuurlijk privé. Het lucht alleen wel heel erg op om na die lange zoektocht te ei kwijt te kunnen bij de mensen waar je van houdt.

„Je moet het aan iemand vertellen, en er

niet mee blijven zitten“, vertelt Sanderijn van der Doef, seksuologe en schrijfster van het boek *Out!* waarin diverse tips staan voor jongeren die uit de kast willen komen. Het is het handigste als je het eerst met een goede vriend of vriendin over hebt, die je vertrouwt, schrijft Van der Doef in haar boek.

„Daarna kan je het erover hebben met je ouders, andere vrienden en vriendinnen en natuurlijk op school. Dat laatste kan natuurlijk een behoorlijke stap zijn. Sommige mensen durven het op school nog niet te zeggen, omdat ze zich schamen. Ze zijn bang dat ze uitgelachen worden, of dat niemand het accepteert.“

Vooroordelen
Hoge stemmen, strakke kleding, modieus, bloempotkapsels, roze en chihuahua's. Er zijn natuurlijk ook heel wat vooroordelen over homo's en lesbi's. Als je gay bent, dan houd je van shoppen en praat je met een hoge stem. En als lesbo loop je in een tuinbroek met kortgeschoren haar. Dit zal misschien voor een paar mensen zo zijn, maar veel holebi's passen natuurlijk helemaal niet in dit plaatje. Ieder mens is anders, dus blijf

Wil je uit de kast?

Zoek iemand die je vertrouwt om het als eerste te vertellen

Denk na over een goed moment

Oefen de eerste zin

Houd dit in je achterhoofd: de meeste mensen zeggen achteraf dat het wel mee viel

Wist je dat

- Acht procent van de mensen holebi is?
- De meeste jongeren pas na hun achttiende uit de kast komen?
- De meeste ouders, gelovig of niet gelovig, gewoon positief reageren op de coming out?
- Dat 22 procent van de Nederlanders vindt dat homoseksuelen moeten kunnen trouwen?
- Er een homoversie is van de Olympische spelen?
- De Village People met het nummer YMCA nog steeds op nummer 1 staat in de homo-top 100?

Scoutingkamp, paardenkamp... Hojokamp!

Een kampvuur, een stormbaan, en een hoop gezelligheid. Of het eerste gezicht lijkt het op een gewoon zomerkamp, maar er is één verschil. Hetero's zijn niet aanwezig.

Augustus is de maand dat zestig holebi jongeren richting Brabant gaan voor het Hojokamp. „Het is eigenlijk net zoets als een scoutingkamp, maar dan met homoseksuele jongeren“, vertelt Danny van Druenen, één van de organisatoren van het kamp. Een week lang op kamp met een vossenjacht, spooktochten, sporten. Niets bijzonders zou je zeggen. Maar naast de normale kampactiviteiten, is er ook nog tijd voor een gesprek. Ervaringen delen, mensen leren kennen en praten over de twijfels. Het komt allemaal aan bod.

Hoe accepteer je voor jezelf dat je niet hetero bent? En hoe reageert de omgeving op jou? Hierover gaan workshops en gesprekken binnen teams. Ook mensen die nog niet uit de kast

zijn, zijn welkom. „Die kunnen dan gewoon zeggen dat ze naar een gewoon kamp zijn. Elk jaar komen er wel jongere jaren in de kast zitten, en soms is dit juist het duwtje in de rug dat je nodig hebt“, zegt van Druenen. De leiders van het kamp zijn ervaringsdeskundige, allemaal homo, lesbo of bi, en soms zijn ze zelfs in hun jongere jaren mee geweest op het kamp.

„Ik heb zelf nooit zo'n moeite gehad om uit de kast te komen, maar op kamp sprak ik met iemand uit Groningen, en hij werd niet geaccepteerd door zijn omgeving. Dat was wel even schrikken. Je denkt dat Nederland een vrij land is, maar

dat valt dus nog wel tegen. Het is fijn als je samen kan praten over dat soort dingen“, vertelt Mitchel Eijkemans (17) uit Eindhoven, die vorig jaar mee was met het Hojokamp.

Ook Josje Helmond (18) uit Amsterdam was mee. „Ik kwam op mijn zestiende uit de kast. Tot mijn vijftiende was ik druk bezig met jongens, ik had er niet eens aan gedacht dat ik op meisjes zou kunnen vallen. Ik wilde mee op kamp omdat ik niet veel holebi jongeren kende. Het leek me leuk om met meer mensen in contact te komen.“

Het meest bijzondere moment vond Josje de dag dat er familieleden op bezoek kwamen. „Een vader vertelde dat hij het eerst niet kon accepteren dat zijn dochter op vrouwen viel. Later moest hij het wel accepteren, simpelweg omdat het zijn dochter is en hij van haar houdt.“

Meer informatie over het kamp, kan je vinden op de website van het kamp;

www.hojokamp.nl

Cynthia Hakhof (18) Almere

„Ik val zelf op vrouwen. Toen ik vijftien was kwam ik ervoor uit. Het was niet zo lastig voor mij, want mijn beste vriendin valt ook op vrouwen. Dan is het toch allemaal wat makkelijker om mee om te gaan. Homoseksualiteit is nog niet helemaal geaccepteerd. Dit komt voornamelijk door de religies. Ik ben wel eens uitgescholden. Dan wees ik een jongen af, ik vertelde hem dat ik op meisjes viel. Hij was Islamitisch en vond dit niet kunnen, hij zei dat ik met een jongen moest zijn. Maar hetzelfde geldt voor veel Christenen natuurlijk. Verder ben ik

niet gepest op school. Mensen keken er verder ook niet van op, hoor.“

Laurens Walgering (18) Hilversum

„Homo, lesbisch of bi zijn is heel normaal. Het hoort er gewoon bij, net als van een vrouw, kan je ook gewoon van een man houden. Waarom niet? Je bent gewoon een mens, net als iedereen, dus dat moet gewoon geaccepteerd worden. Ik heb er geen problemen mee, pesten is ook niet nodig. Ik heb best veel homoseksuele vrienden en vriendinnen. Als mijn beste vriend zou vertellen dat hij homo is, zou ik dat niet erg vinden. Als hij maar niet op mij verliefd is natuurlijk! Ik heb wel een klein beetje een hekel aan van die religies. Het hoeft er niet zo dik bovenop te liggen. Mensen moeten vooral bij zichzelf blijven.“

Het wereldbeeld is niet altijd romantisch

Lisa van Roen is vijftien en woont in Soest. De vmo-leerlinge is de jongste van de drie columnistes van de krant op deze pagina.

Tijdens het leren voor mijn eindexamen Maatschappijleer, leerde ik ook over de veranderingen van opvattingen over rechtsregels en het overtrekken hiervan. Een voorbeeld was het volgende: 'Vroeger was homoseksualiteit verboden'. Ik kende het wel van films en verhalen, maar iemand liefde verbieden? Ik ben van jongs af aan al vrij romantisch. Het standaard beeld van prinsje en

prinsesje, of papa en mama, een zoon en iets jonger zusje. Zo wilde ik ook dat het later zou zijn voor mij.

Maar het beeld van de wereld is niet altijd even romantisch. En al helemaal niet het beeld dat ik nu heb van vroeger. Tot een paar jaar terug dacht ik altijd dat de wereld er in de middeleeuwen veel mooier uitzag. Groene velden met prachtige kastelen, vrouwen in mooie jurken, en mannen in pakken. Maar eigenlijk was het allemaal niet zo romantisch. Want hoe zou het gaan als je zoon niet geïnteresseerd is in de mooie vrouwen in mooie jurken met mooie kapsels? Wat als hij die knappe mannen in pak nu interessanter vond? Of wat als je dochter op vrouwen viel? Of als een van je kinderen twijfelt, misschien een man? Of toch een vrouw? Wat als niet alles volgens het perfecte plaatje zou verlopen?

Nu ik er zo over nadenk, vraag ik me ook eigenlijk wel af, hoe het in deze tijden zit. Ik heb het idee dat de jongere generaties homoseksualiteit volledig accepteren, maar hoe kijken de ouders van huidige pubers tegen dit soort liefde aan? Mijn eigen ouders hadden er geen pro-

blemen mee, toen mijn broer vertelde dat hij zijn eerste vriendje had. Maar hoe zou het eigenlijk gegaan zijn bij de ouders van Mitchel? Een goede vriend van mij uit Eindhoven, die veel doet voor de acceptatie van homojongeren. Ik denk dat ik dat maar eens aan hem ga vragen, de volgende keer dat wij samen gaan shoppen.

Ikzelf ben gek op jongens die op jongens vallen. Ze hebben net iets meer verstand van de jongens, hoe ze bepaalde dingen vinden en dergelijke, maar daarnaast kan ik met hen ook gezellig naar andere jongens kijken. Zo had ik bij mijn oude baantje wel eens, dat er een knappe jongen in de winkel kwam. Mijn liefste collega, Roel, keek dan gezellig met me mee. Soms lachte hij en zei iets in de trant van 'Lisa, please. Kijk naar die schoenen!' of 'Meid, kijk nu even weg, wrijf in je ogen, en kijk opnieuw. Die jongen heeft nog nooit gehoord van iets wat op mode lijkt'.

Nee, ik heb niets tegen mensen die gelukkig zijn met iemand van het eigen geslacht.